

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111235903
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:1111235903.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX U., zastúpeného Mgr. Richardom Kováčom, advokátom so sídlom Coboriho 1, 949 01 Nitra, IČO: 50 825 721, proti žalovaným: 1/ „E.“, W., XXX XX Nitra, IČO: 42 202 116, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Motyčka, s.r.o., so sídlom Štefánikova trieda 52, 949 01 Nitra, IČO: 53 503 007, a 2/ K., so sídlom G. XXX XX Nitra, IČO: 36 775 525, zastúpenému JUDr. Ondrejom Brlášom, advokátom so sídlom Štefánikova trieda 9, 949 01 Nitra, o neplatnosť dražby nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7C/73/2020-1182 zo dňa 11.10.2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/, 2/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom zamietol žalobu o určenie neplatnosti dražby, II. výrokom rozhodol, že žalovaný 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania (pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom) v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, a III. výrokom rozhodol, že žalovaný 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania (pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom) v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou pôvodne podanou na Okresný súd Bratislava I. dňa 18.10.2011, postúpenou Okresnému súdu Nitra a jej doplnením zo dňa 9.1.2012 domáhal určenia neplatnosti dražby uskutočnenej dňa 4.10.2011 o 10.00 hod. pod zn. 11400111 v kancelárii notára C.. O. G., U. úrad, L. 2, R. 1. Žalovaný (v tom čase dražobník V., so sídlom G., XXX XX Bratislava, IČO: 43 891 870), dňa 4.10.2011 o 10.00 hod. v kancelárii notára JUDr. O. G. vykonal opakovanú dobrovoľnú dražbu nehnuteľnosti evidovanej katastrálnym úradom v U., katastrálne územie U., obec U., na LV čl. XXXX ako byt č. 2, 2. poschodie, vo vchode o. č. XX, v bytovom dome súp. č. XXX, popis stavby bytový dom o. č. XX, postavený na parcele č. XXXX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX, nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Navrhovateľom dražby terajší žalovaný 1/, Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov „E.“ Nitra. Navrhovateľ dražby s dražobníkom dňa 6.5.2011 uzavreli Zmluvu o vykonaní dražby č. 11400111 v spojení s prílohou č. 1 zo dňa 6.5.2011 „Vyhlásenie navrhovateľa dražby“ o tom, že predmet dražby je možné dražiť a v spojení s prílohou č. 2 zo dňa 6.5.2011 „Vyhlásenie navrhovateľa dražby“, že pohľadávka, pre ktorú navrhuje výkon záložného práva podľa návrhu na vykonanie dražby, je práva, jej výška presne zodpovedá nižšie uvedenej špecifikácii, je splatná a je v celkovej výške X.XXX,XX eura. Vyhlásenie navrhovateľa dražby zo dňa 6.5.2011 sa podľa žalobcu nezakladalo na pravde, lebo

stanovená výška presne nezodpovedala uvedenej špecifikácii a správne mala byť: istina X.XXX,XX eura + príslušenstvo X.XXX,XX eura, spolu: X.XXX,XX eura. Navrhovateľ dražby konal v rozpore so zákonom, keď ho ešte pred uzavretím zmluvy s dražobníkom nevyzval na zaplatenie pohľadávky X.XXX,XX eura. Doporučeným listom zo dňa 25.7.2011 a 30.7.2011 žiadal dražobníka o upustenie od dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti vyhlásenej na deň 3.8.2011. Navrhovateľ dražby i dražobník konali nesprávne, čoho dôkazom je, že navrhovateľ dražby mu nedoručil zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov a ani výsledok písomného hlasovania, proti ktorému mal právo obrátiť sa na súd, a nikto z SVB ho nevyzval na uzavretie dohody a riešenie nedoplatku.

3. Pôvodný žalovaný (dražobník) v písomnom podaní zo dňa 27.12.2012 uviedol, že žalobca ako výlučný vlastník predmetu dražby bol dlhodobým neplatičom platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv a platieb za služby spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov. Spoločenstvo vlastníkov bytov ako navrhovateľ dražby realizovalo výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Žalobcove tvrdenia sa nezakladajú na pravde, keďže navrhovateľ dražby v zastúpení na základe plnomocenstva žalobcovi oznámil začatie výkonu záložného práva listom zo dňa 19.05.2011 a vyzval ho na umožnenie obhliadky za účelom ohodnotenia nehnuteľnosti. Žalobca podal počas konania niekoľko návrhov na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, pričom Krajský súd v Nitre vždy jeho návrh zamietol. Posledným návrhom žiadal žalobca prikázanie veci z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu v Komárne, tiež ďalším návrhom aj prikázanie veci Krajskému súdu v Trnave. Krajský súd v Nitre už nerozhodoval, ale vrátil vec súdu s pripisom, kde poukázal na § 39 ods. 2,3,4 CSP, pričom sa na opakovaný návrh žalobcu neprihliada (§ 39 ods. 4 CSP).

4. Pôvodný žalovaný poukázal na ustanovenie § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách o tom, že účastníkmi konania musia byť navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba podľa odseku 2. Žalobca však žaloval iba dražobníka, a z tohto dôvodu mala byť žaloba zamietnutá. Podľa neho počas celého procesu dobrovoľnej dražby neprišlo k žiadnemu pochybeniu, ktoré by malo za následok neplatnosť tejto dražby.

5. Súd prvým rozsudkom v tejto veci žalobu zamietol a Krajský súd v Nitre ako odvolací súd na základe odvolania žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobca podal dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol dňa 21.7.2020 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/56/2017 z 13.03.2018 a rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 16C/207/2011-294 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Nitra na ďalšie konanie s odôvodnením, že došlo k neposkytnutiu žalobcovi procesnej možnosti urobiť takú zmenu v okruhu žalovaných, po ktorej by odpadol dôvod zamietnutia žaloby použitý prvoinštančným súdom a žaloba by musela byť prejednaná vecne (s poskytnutím buď kladnej alebo zápornej odpovede na položenú otázku neplatnosti dražby), a to s vedomím, že pri poskytnutí žiaduceho procesného poučenia až v odôvodnení rozsudku bude náprava v odvolacom konaní (bez ďalšieho) nemožná. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 7C/73/2020. Uznesením zo dňa 15.2.2021 č. k. 7C/73/2020-672 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpili: „E. W. XX“, W. XXX/XX, U., IČO: 42 202 116, a K. iU., G. XX, U., IČO: 36 775 525. Uznesením č. k. 7C/73/2020-649 zo dňa 4.12.2020 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpili B.. E. V., nar. XX.XX.XXXX, M. W. XX, L. pod Q., ako žalovaný 3/ a C. O., nar. XX.XX.XXXX, G. XX, U., ako žalovaný 4/.

6. Žalovaný 1/ poukazoval na to, že žalobca mal za rok 2009 neuhradené platby za služby a plnenia a povinné platby do fondu opráv vo výške X.XXX,XX eura, predpísané zálohy neuhradil a nereagoval ani na upomienku vhozenú do schránky pred svedkami. K 1.1.2010 bol vystavený predpis mesačných záloh na sumu XXX eur, ktoré však neuhrádzal a za celý rok 2010 uhradil len jednu platbu vo výške XXX,XX eura z celkovej sumy X.XXX eur; nebola s ním žiadna komunikácia, zatajoval sa, na schôdze nechodil, preto spoločenstvo pristúpilo k vymoženiu svojej pohľadávky cestou dobrovoľnej dražby a za tým účelom prebehlo písomným hlasovaním odsúhlasenie dobrovoľnej dražby. O výsledku hlasovania bola vyhotovená zápisnica a výsledok bol zverejnený v dome obvyklým spôsobom. Zmluvu o spoločenstve podpísal v zastúpení aj žalobca a podpisom odsúhlasil, že s jej znením bol oboznámený. Pred postúpením dražobníkovi bol žalobca upomienkou vyzvaný na úhradu sumy X.XXX,XX eura.

7. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa so žalobou a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisu, a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.10.2021 č. k. 7C/73/2020-1001, ktorým I. výrokom konanie voči žalovaným 3/, 4/ zastavil, II. výrokom žalobu

zamietol a výrokmi III. a IV. priznal žalovaným 1/ - 4/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd na základe odvolania žalobcu tento rozsudok v napadnutej časti vo výroku II. týkajúcom sa zamietnutia žaloby, vo výroku III. týkajúcom sa trov konania žalovaného 1/ a vo výroku IV. v časti trov konania týkajúcich sa žalovaného 2/ zrušil a v uvedenej časti vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a výrokom II. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku IV. v časti trov konania týkajúcich sa žalovaných 3/ a 4/ potvrdil. Konanie proti žalovaným 3/, 4/ tak bolo právoplatne skončené. Následne vo veci pojednával v neprítomnosti žalovaných 1/, 2/ v zmysle § 180 CSP.

8. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie v odôvodnení posledného rozsudku konštatoval, že oznámením o opakovanej dobrovoľnej dražbe zo dňa 10.8.2011 dražobník V., vyhlásil opakovanú dobrovoľnú dražbu nehnuteľností na deň 4.10.2011 o 10.00 hod. v kancelárii notára C.. O. G.. Navrhovateľom dražby bolo Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov „E. W. XX“ ako záložný veriteľ a predmetom dražby bola nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobcu, ktorá bola evidovaná na LV č. XXXX kat. úz. U. ako byt č. 2, 2. poschodie, vo vchode o. č. XX, v bytovom dome súp. č. XXX, popis stavby bytový dom o. č. XX, postavený na parcele č. XXXX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX. Notárskou zápisnicou N 843/2011, NZ 36863/2011 zo dňa 4.10.2011 bol spísaný notárom C.. O. G. priebeh dobrovoľnej dražby predmetnej nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Dražobníkom bol žalovaný a navrhovateľom dražby Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov „E. W. XX“ ako záložný veriteľ. Dražby sa zúčastnili 4 účastníci a ako verejnosť aj žalobca. Vydražiteľom sa stal 4. účastník dražby - spoločnosť K. Invest, s.r.o., s cenou vydraženia XX.XXX eur. Podľa vyhlásenia navrhovateľa dražby Spoločenstva vlastníkov bytov W. XX zo dňa 6.5.2011 ako prílohy k zmluve o vykonaní dražby bola nezaplatená pohľadávka s príslušenstvom ku dňu 10.2.2011 vo výške X.XXX,XX eura. Žalobca zaslal žalovanému niekoľko výziev o oznámení výšky pohľadávky voči navrhovateľovi dražby ako aj výzvu zo dňa 26.9.2011 k upusteniu od opakovanej dražby nehnuteľnosti vyhlásenej na 4.10.2011. Žalovaný mu oznámil listom zo dňa 10.8.2011 aktuálnu výšku pohľadávky ku dňu 31.8.2011, ktorá vtedy predstavovala už sumu XX.XXX,XX eura s tým, že túto sumu je potrebné uhradiť najneskôr do 31.8.2011 a následne bude upustené od dražby. Súdu predložil kompletný spisový materiál o opakovanej dobrovoľnej dražbe zo dňa 4.10.2011. Žalobca sa osobitným podaním zo dňa 15.8.2011, pôvodne žalobou podanou na Okresný súd Bratislava I., následne postúpenou na Okresný súd Nitra pod sp. zn. 9C/177/2011, domáhal zrušenia vyhlásenia opakovanej dobrovoľnej dražby na deň 4.10.2011 o 10.00 hod. a tiež vydania predbežného opatrenia, ktorým súd zakáže žalovanému nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou.

9. V ďalšom texte odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, o ktoré zákonné ustanovenia oprel svoje rozhodnutie a tieto zároveň aj odcitoval. O žalobe žalobcu rozhodol s odkazom na ustanovenie § 7 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, § 16 ods. 1, 2, 10, § 21 ods. 2, 4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 7a a § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. 8.3.2010 (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov“).

10. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania konštatoval, že v tomto prípade naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dražby vyplýva priamo z ustanovenia § 21 ods. 2, 3 zákona o dobrovoľných dražbách, v zmysle ktorého ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. V konaní sa žalobca ako pôvodný vlastník predmetnej vydraženej nehnuteľnosti domáhal určenia neplatnosti dražby uskutočnenej dňa 4.10.2011 o 10.00 hod. v kancelárii notára C.. O. G., pričom poukazoval na niekoľko nedostatkov, ktoré sa týkali spochybnenia výšky pohľadávky - nebol vyzvaný na zaplatenie danej pohľadávky navrhovateľom dražby a nemal s ním ani riadne uzavretú zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov. V konaní bolo zistené, že žalobca ako výlučný vlastník predmetu dražby bol neplatičom platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv a platieb za služby spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov a na základe toho Spoločenstvo vlastníkov bytov W. XX ako navrhovateľ dražby realizovalo výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby. Dňa 4.10.2011 o 10.00 hod. v kancelárii notára JUDr. O. G. bola potom vykonaná opakovaná dobrovoľná dražba nehnuteľnosti - bytu vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Navrhovateľom dražby bolo Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov „E. W. XX“ Nitra, ktoré s dražobníkom uzavrelo dňa 6.5.2011 Zmluvu o vykonaní dražby v spojení s prílohou č. 1 zo dňa 6.5.2011 „Vyhlásenie navrhovateľa dražby“, ktorý záväzne vyhlasuje, že predmet

dražby je možné dražiť, a aj v spojení s prílohou č. 2 zo dňa 6.5.2011 „Vyhlásenie navrhovateľa dražby“, že pohľadávka, pre ktorú navrhuje výkon záložného práva podľa návrhu na vykonanie dražby, je pravá, je splatná a jej výška je X.XXX,XX eura.

11. Po preskúmaní jednotlivých listinných dôkazov mal súd za to, že nedošlo k takému podstatnému porušeniu práv žalobcu, pre ktoré by sa malo žalobe vyhovieť a určiť, že dražba je neplatná. Žalobca poukazoval na dve základné skutočnosti, a to, že mu nebola doručená zmluva o výkone správy a v zmluve o vykonaní dražby je preklep vo výške dlhu, a preto je takáto zmluva neplatná. Súd v tomto smere poukázal na ustanovenie zákona o vlastníctve bytov účinné v čase uzavretia zmluvy o výkone správy, pretože podľa § 7a zákona nie je daná povinnosť predsedu spoločenstva doručiť každému vlastníkovi bytu jeden rovnopis tejto zmluvy; žalobca v spore argumentoval ustanovením, ktoré bolo účinné až neskôr. Tvrdenie, že podpis na zmluve nie je jeho, sa síce zakladá na pravde, avšak ide o podpis osoby, ktorá musela byť ním splnomocnená, aby sa mohla zúčastniť na správe domu za neho ako vlastníka bytu, lebo táto osoba vlastníkom bytu v danom čase nebola a nemohla by sa tam inak zúčastniť. Žalobca nijako nespochybnil tvrdenie žalovaných, že šlo o jeho družku. Tvrdenie, že žalobca si nedoručením tejto zmluvy nemohol byť vedomý svojich práv a povinností, keď nevedel, že pri dlhu môže požiadať o splátkový kalendár, resp. odpustenia penále, je nedôvodné, pretože dlžník má kedykoľvek možnosť kontaktovať svojho veriteľa a pokúsiť sa o dohodu ohľadne úhrady dlhu. K tomu ani nebolo potrebné to niekde napísať, či uverejniť. Čo sa týka námietok o nedoručení písomností do vlastných rúk, takú povinnosť navrhovateľ dražby nemal a v takých prípadoch sa využíva inštitút doručenia obvyklý pre bytový dom, čo bol aj tento prípad. Žalobca si bol vedomý svojho dlhu, avšak to neriešil, a preto navrhovateľ dražby pristúpil k dražbe. Ohľadom namietanej nesprávne vyčíslennej sumy súd poukázal na vyjadrenie žalovaných, ktorí k tomu uviedli, že uvedená výška je správne uvedená, lebo pozostáva z istiny X.XXX,XX eura, príslušenstva X.XXX,XX eura a nákladov súvisiacich s vymáhaním pohľadávky vo výške XXX eur, spolu X.XXX,XX eura; to vyplýva aj z objednávky navrhovateľa dražby na vykonanie dobrovoľnej dražby (v spise na č. I. 880) a táto suma je uvedená tak v zmluve o výkone dražby ako aj v prílohách, teda vo vyhlásení navrhovateľa dražby o jej pravosti, výške a splatnosti (v spise na č. I. 894). Suma X.XXX,XX eura pozostávala z nedoplatkov vo výške X.XXX,XX eura za rok 2009 a neuhradených zálohových platieb za rok 2010 vo výške X.XXX,XX eura, spolu X.XXX,XX eura. Uvedené vyplýva z dôkazu - predpísané a uhradené zálohy za obdobie 01-12/2010 (v spise na č. I. 883). Aj keď po sčítaní istiny a príslušenstva uvedená pohľadávka predstavuje sumu X.XXX,XX eura, podľa vyjadrenia žalovaného 1/ šlo o administratívnu chybu, kde absentoval údaj o nákladoch spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške XXX eur. Toto pochybenie však podľa súdu nespôsobuje závažné a podstatné porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, pretože takéto členenie pohľadávky nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Súd mal teda za preukázané, že zmluva o vykonaní dražby obsahovala vyhlásenie o výške, pravosti a splatnosti pohľadávky.

12. Na základe uvedeného súd zmluvu o vykonaní dražby, resp. o vykonaní opakovanej dražby v tomto prípade považoval za platný právny úkon. S ohľadom na to, že žalobca neunesol v spore dôkazné bremeno, boli dané dôvody na zamietnutie žaloby. Nebolo preukázané, že podstatným spôsobom boli porušené jeho práva, kedy by súd musel rozhodnúť, že dražba je neplatná. Argumenty uvádzané žalobcom sú snahou o obranu s cieľom zvrátenia stavu, ktorý svojím konaním dopustil, keď si riadne a včas neplnil svoju povinnosť uhrádzať platby do fondu údržby prevádzky a opráv súvisiacich s vlastníctvom bytu. Tieto povinnosti platia pre každého vlastníka a vyplývajú priamo zo zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, konkrétne z ustanovenia § 10 ods. 1 tohto zákona. Súd prvej inštancie v postupe vykonania dražby nevidel pochybenia, ktoré by mali za následok neplatnosť dražby, a preto žalobu zamietol.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným priznal proti žalobcovi plnú náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom, pričom nezohľadil dôvody na postup podľa § 257 CSP. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť alebo podľa § 388 CSP zmeniť a žalobe vyhovieť. Odvolanie odôvodnil v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP tak, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na ustanovenia § 16 ods. 1, 2, 4, § 7 ods. 2 a § 16 ods. 10 zákona o dobrovoľných dražbách. Vo vzťahu k ustanoveniu § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, keďže ide o jediný prostriedok procesnej ochrany dotknutej osoby a zákon neuvádza iné dôvody, ktoré by neumožňovali vysloviť neplatnosť dražby titulom porušenia zákona alebo titulom iných skutočností, treba v tomto smere zvoliť skôr extenzívny výklad. Podľa neho nepostačuje len zistenie, že nedošlo k porušeniu ustanovení zákona; predpokladom úspechu danej žaloby je, že musí ísť o také porušenie zákona, ktorým je zároveň žalujúca osoba aj reálne dotknutá na svojich právach. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6Cdo/66/2019 z 28.08.2020. Súd sa podľa neho nevysporiadal s tým, že zmluva o vykonaní opakovanej dražby neobsahovala žiadnu prílohu podľa § 16 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách a absencia tejto prílohy podľa jeho názoru spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o vykonaní opakovanej dražby. Zákon vyžaduje nielen formálne splnenie tejto podmienky, ale také vyhlásenie musí obsahovať riadnu identifikáciu pohľadávky, aby nebolo o jej reálnosti žiadnych pochyb. Vyhlásenie vo vzťahu k pravosti pohľadávky veriteľa by malo obsahovať právny dôvod vzniku pohľadávky a ak sa pohľadávka skladá z viacerých častí, zloženie pohľadávky by malo byť riadne špecifikované. V tomto prípade sa pohľadávka skladala z nedoplatkov, zo zálohových platieb a z penále, no vyhlásenie záložného veriteľa k zmluve takúto špecifikáciu neobsahuje. Vyhlásenie záložného veriteľa vo vzťahu k výške pohľadávky neobsahuje výšku jednotlivých súčastí pohľadávky, ako je napríklad výška poplatkov, výška zálohových platieb a výška penále. Vyhlásenie vo vzťahu k splatnosti pohľadávky neobsahuje údaj o splatnosti a samotné uvedenie, že pohľadávka je splatná, je podľa neho nedostatočné, pretože jednotlivé časti pohľadávky nadobudli splatnosť v rozdielnych obdobiach. Ani penále neboli vo vyhlásení záložného veriteľa riadne vyčíslené; nebolo totiž uvedené, z akej výšky pohľadávky boli vypočítané, a aký koeficient alebo úrok, prípadne poplatok bol použitý pri ich výpočte. Navyše dražba bola vykonaná na základe nesprávnej sumy, resp. nesprávne vyčíslenej pohľadávky veriteľa, a tak vyhlásenie vo vzťahu k pravosti pohľadávky nemôže obstáť. Nedoplatok bol ustálený a následne vymáhaný v nesprávnej výške, teda vo vyššej, než aký mal byť. V ďalšom texte odvolania žalobca uviedol že rozdiel v uplatnených sumách predstavuje XX,XX eura v jeho neprospech a ďalší rozdiel bol v sume XXX eur v jeho neprospech, pretože istina X.XXX,XX eura a príslušenstvo vo výške X.XXX,XX eura spolu činia X.XXX,XX eura, a nie X.XXX,XX eura. Veriteľ nemal právo si vymáhať navyše sumu XXX eur titulom penále, lebo nie je zrejmé, z akého dôvodu si túto sumu uplatnil. Žalobca totiž nebol žiadnym súdnym rozhodnutím ani ustanovením zákona a ani žiadnym zmluvným záväzkom zaviazaný hradiť sumu XXX eur ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Dražba bola vykonaná na uspokojenie pohľadávky veriteľa nad rámec v sume XXX,XX eura. Ani poukazovanie žalovaných na to, že žalobca nemal uhradenú ďalšiu zálohovú platbu v sume XXX eur, neobstojí, lebo dražba bola realizovaná na podklade pohľadávky, ktorá bola vyčíslená k určitému dátumu a ktorá sa už nemohla navyšovať na základe neuhradenej zálohovej platby v následnom období. Žalobca nedisponoval zmluvou o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nemal možnosť sa s ňou oboznámiť, a teda nemohol si riadne uplatniť svoje práva v súvislosti s možnou požiadavkou o zníženie alebo odpustenie poplatku z omeškania. Tým bolo zasiahnuté do jeho práv, čo zároveň spôsobuje aj neplatnosť dražby. V závere odvolania žalobca uviedol, že rozhodnutie súdu nezodpovedá požiadavke riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP. Súd totiž vo vzťahu k jeho podstatnej námietke týkajúcej sa oprávnenosti sumy XXX eur nevysvetlil, akými úvahami sa riadil, keď dospel k záveru, že uvedené pochybenie nespôsobuje porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Súd teda neuviedol, z akého dôvodu nepovažoval argumenty žalobcu za dôvodné, a na túto časť neaplikoval právne posúdenie. Žalobca nad rámec odvolania podaného jeho právnym zástupcom odvolanie doplnil svojimi vlastnými tvrdeniami, údajmi a poznatkami, ktoré prezentoval aj v doterajšom konaní.

15. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že zmluva o vykonaní dražby obsahuje prílohu č. 1, v ktorej ako navrhovateľ dražby vyhlásil, že nehnuteľnosť je podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách možné dražiť, a zároveň v prílohe č. 2 uviedol, že pohľadávka v celkovej výške X.XXX,XX eura je ku dňu 10.02.2011 pravá, splatná a výška zodpovedá skutočnosti. Prílohou zmluvy o vykonaní dražby boli teda všetky vyhlásenia podľa § 7 ods. 2 zákona. Z námietky žalobcu nie je zrejmé, čo konkrétne malo byť predmetom absencie vo vyhlásení navrhovateľa dražby. V súdnom spise sa nachádza aj zmluva o vykonaní opakovanej dražby zo dňa 10.08.2011, kde v článku I. bod 7 je podrobne rozpísaná pohľadávka ako aj dôvod jej vzniku, aj táto zmluva obsahuje všetky náležitosti, teda aj vyhlásenie veriteľa o tom, že pohľadávka je pravá, splatná a aká je jej výška. Pokiaľ žalobca poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.

zn. 6Cdo/66/2019, tak toto rozhodnutie hovorí aj o tom, že predpokladom úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby nie je len to, že boli porušené ustanovenia zákona, ale aj to, že žalobca bol práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutý na svojich právach, pričom obidva predpoklady musia byť splnené súčasne. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno na ich preukázanie zaťažuje žalobcu. Skutočnosť, že vyhlásenie sa obmedzuje len na vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky s odkazom na identifikovanú pohľadávku, nepredstavuje zásah do práva žalobcu a takáto formulácia zákona nevyplýva zo žiadneho jeho ustanovenia. Toto je potrebné vykladať v kontexte s ustanovením § 33 ods. 2 zákona, podľa ktorého navrhovateľ dražby zodpovedá za správnosť vyhlásenia o tom, že predmet dražby je možné dražiť a že záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú navrhuje výkon záložného práva. Na základe prípadného nepravdivého vyhlásenia záložného veriteľa vzniká vlastníčkovi predmetu dražby právo na náhradu škody, respektíve v trestnom práve právna zodpovednosť navrhovateľa dražby. Prípadná nesprávna výška pohľadávky vo vyhlásení o jej výške, splatnosti a pravosti nespôsobuje neplatnosť vykonanej dražby, ale môže ísť o dôvod založenia zodpovednosti za spôsobenú škodu. V ďalšom texte vyjadrenia k odvolaniu sa žalovaný 1/ vyjadroval k výpočtu vymáhanej pohľadávky v dražobnom konaní a v závere uviedol, že pri sume X.XXX,XX eura nejde o žiadnu chybu a ani omyl v neprospech žalobcu, ktorý existenciu istiny nijako nepoprel a sám priznal, že platby do fondu prevádzky, údržby a opráv a zálohové platby neuhrádzal; tým potvrdil pravosť, splatnosť a výšku pohľadávky. Žalobca zo svojho záväzku nesplnil žiadnu časť, a teda aj keby súd konštatoval chybu v písaní a počítaní, nemožno tvrdiť, že uvedeným postupom v dražobnom konaní došlo k zásahu do práv žalobcu. Opakovane sa žalobca vracia k výške pohľadávky, pre ktorú došlo k dobrovoľnej dražbe, ale táto skutočnosť by mohla založiť nanajvýš právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ žalobca namietal nedoručenie zmluvy o spoločenstve vlastníkov a nevedomosť o možnosti podať žiadosť o odpustenie poplatku z omeškania, túto námietku žalovaný 1/ neuznal ako dôvodnú s ohľadom najmä na ustanovenie § 10 zákona o vlastníctve bytov. Prevzatie alebo neprevzatie zmluvy o spoločenstve vlastníkov nemá vplyv na povinnosti žalobcu vyplývajúce z právnych predpisov. Jeho povinnosť platiť mesačné preddavky totiž vyplýva priamo z § 10 zákona o vlastníctve bytov, a teda žalobca sa nemôže obhajovať tvrdením o nevedomosti svojich zákonných povinností. Žalobca navyše nikdy nerozporoval vyčíslenie pohľadávky, ale len výšku určenej mesačnej zálohovej platby. Čo sa týka odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, žalovaný 1/ nesúhlasil s námietkou žalobcu v podanom odvolaní, pretože súd svoje závery riadne odôvodnil aj s ohľadom na skutkový stav a aj s ohľadom na právne posúdenie veci. Súd nemá povinnosť zodpovedať na všetky otázky, ale len na tie, ktoré považuje za relevantné, pričom rozsudok musí byť jasný a výstižný. Tieto podmienky napadnutý rozsudok spĺňa. Nebolo preukázané, že ak by žalovaný 1/ vyčísлил svoju pohľadávku o XXX,XX eura nižšie, či by ju žalobca uhradil, a preto nebola preukázaná príčinná súvislosť a žalobca neuniesol dôkazné bremeno. V zmysle konštantných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pre určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby musia byť splnené tri podmienky, a to zásah do práv žalobcu, porušenie ustanovenia zákona o dražbách a príčinná súvislosť medzi tým. Žalobca tieto zákonné podmienky nepreukázal. Ďalej žalovaný 1/ vo vyjadrení poukázal na ustanovenie § 7a ods. 1 zákona o vlastníctve bytov v znení účinnom k 08.03.2010, kde sa uvádza, že pri zmene formy správy domu je potrebný súhlas so zmluvou o spoločenstve najmenej dvoj tretinovej väčšiny hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome; takto uzavretá zmluva o spoločenstve je záväzná pre všetkých vlastníkov. Daná zmluva bola teda záväzná aj pre žalobcu bez ohľadu na skutočnosť, či ju podpísal. Odvolanie žalobcu je v celom rozsahu nedôvodné a súd sa riadne vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými tvrdeniami a aj s hmotnoprávnou argumentáciou žalobcu.

16. Žalovaný 2/ sa vyjadril k odvolaniu obdobne, ako sa k odvolaniu vyjadril aj žalovaný 1/. Rovnako poprel opodstatnenosť žaloby žalobcu v súvislosti s ním opísanými dôvodmi neplatnosti dražby, ktoré podľa neho súd prvej inštancie správne posúdil ako neopodstatnené. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k prípadnej neplatnosti dražby a tie dôvody, ktoré v celom konaní namietal, sú právne irelevantné. Súd sa riadne vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými tvrdeniami, právnym posúdením predmetnej veci a zaoberal sa v odôvodnení rozsudku aj všetkými tvrdenými porušeniami zákona o dražbách, pričom jeho rozsudok je dostatočne jasný a zrozumiteľný a neexistuje akákoľvek relevantná právna otázka, s ktorou by sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal. Rovnako ako žalovaný 1/ navrhol aj on napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdiť.

17. Žalobca v následnej reakcii nesúhlasil s vyjadreniami žalovaných 1/, 2/ a zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Nesúhlasil s argumentáciou žalovaného 1/ o možnej aplikácii § 33 ods. 2 zákona o

dobrovoľných dražbách v súvislosti s uplatnením prípadnej náhrady škody. Zotrvával na tom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil a žalobe vyhovel.

18. Žalovaný 2/ reagoval na vyjadrenie žalobcu s tým, že v dražobnom konaní nedošlo k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách v znení účinnom ku dňu konania dražby, pretože všetky zákonné podmienky boli splnené a dražba bola vykonaná platne. Pokiaľ by aj bola vydražená vyššia suma o XXX eur, mohlo by na strane žalobcu vzniknúť len bezdôvodné obohatenie, čo však nespôsobuje neplatnosť dražby. V žiadnom prípade nebol preukázaný zásah do práva žalobcu. Navrhol preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

19. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP) a aplikujúc ustanovenie § 470 ods. 1, 2 prvej vety CSP po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Zároveň postupoval v zmysle § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd stotožniac sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie na dôvažok dodáva nasledovné:

20. Podľa obsahu spisu žalobca podal svoju žalobu dňa 18.10.2011, t. j. ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016 (ďalej aj „OSP“), a to na Okresný súd Bratislava I., ktorý dňa 21.11.2011 vec postúpil Okresnému súdu Nitra ako súdu miestne príslušnému. V priebehu konania žalobca predkladal súdu jeho ďalšie podania, najmä návrhy na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti iným okresným súdom a následne aj iným krajským súdom, a namietal aj zaujatosť sudcov Okresného súdu Nitra. Pokiaľ aj súd prvej inštancie nariadil pojednávanie, žalobca ospravedlnil svoju neúčast' a následne predložil návrh na prikázanie inému súdu z dôvodu vhodnosti. V tomto smere ani jednému jeho návrhu vyhovené nebolo. S ohľadom na to, že takýto postup žalobcovi vtedajší procesný predpis umožňoval, sa celé konanie predlžovalo až do dňa 08.09.2016, kedy súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 09.11.2016 o 10.30 hod., na ktoré žalobca predvolanie prevzal dňa 21.09.2016. Súd vo veci rozhodol napokon rozsudkom č. k. 16C/207/2011-294 zo dňa 09.11.2016, ktorým žalobu zamietol, a to v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa riadne neospravedlnil, a to napriek riadnemu poučeniu (v spise na č. I. 284a, ktoré bolo žalobcovi spolu s poučením doručené už dňa 21.09.2016). Na základe uvedeného bolo možné konštatovať, že súdy všetkých stupňov konali niekoľko rokov len o neustále podávaných návrhoch žalobcu o prikázanie veci inému súdu a prvýkrát bolo rozhodnuté až rozsudkom zo dňa 09.11.2016. Tento rozsudok bol v odvolacom konaní Krajským súdom v Nitre rozsudkom sp. zn. 12Co/56/2017 zo dňa 13.03.2018 potvrdený. Uvedený rozsudok odvolacieho súdu a aj rozsudok súdu prvej inštancie Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Cdo 247/2018 zo dňa 21.07.2020 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

21. Najvyšší súd SR ako dovolací súd za nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie považoval to, že žalobcovi nebolo poskytnuté poučenie v zmysle § 183 ods. 4 CSP, podľa ktorého: „Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.“ Pritom v skutočnosti strany sporu, teda aj samotný žalobca, boli riadne o tomto zákonom ustanovení poučení v predvolaní na pojednávanie nariadenom na deň 09.11.2016 o 10.30 hod., ktoré je v rovnopise založené v spise na č. I. 284a a ktoré bolo žalobcovi spolu s poučením doručené už dňa 21.09.2016. V zmysle tohto poučenia napokon dodatočne - bez ďalšieho osobitného poučenia - žalobca aj postupoval, keď 18 minút po začatí tohto pojednávania osobne doručil do podateľne súdu oznam s tým, že v jeho ospravedlnení doručenom dňa 07.11.2016 nedopatrením opomenul uviesť jeho telefónne číslo: 0944 631 222, za čo sa zároveň ospravedlnil. Pokiaľ teda sám uviedol, že „nedopatrením opomenul uviesť telefónne číslo“, sám potvrdil, že súd prvej inštancie si svoju procesnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 183 ods. 4 druhej vety CSP predtým riadne splnil a že mal o tejto povinnosti vedomosť.

22. Najvyšší súd SR okrem uvedeného konštatoval, že vtedajšie odvolanie obsahovalo zákonný dôvod predpokladaný v ustanovení § 363 a § 365 ods. 1 CSP. Odvolací súd totiž predtým konštatoval, že v zmysle § 373 ods. 1 CSP má síce súd prvej inštancie povinnosť vyzvať odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučiť ho o následkoch neodstránenia väd odvolania, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, avšak na doplnenie odvolacích dôvodov zo zákona odvolateľa nevyzýva. Odvolanie musí byť relevantne odôvodnené, čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t. j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. V tomto smere odvolací súd poukázal aj na komentár k ustanoveniu § 365 Civilného sporového poriadku (Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, vyd. Nakladelství C.H.Beck r. 2016, napísaný autorským kolektívom pod vedením doc. JUDr. Mariána Števčka, PhD., str. 1237) s výkladom k tomuto ustanoveniu. Tu priamo autori tejto právnej normy ustanovenie § 365 CSP vykladajú tak, že „odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t. j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu.“ Obdobný záver napokon vyslovil aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení č. k. IV.ÚS 90/2019-20 zo dňa 05.11.2019. Z podaného odvolania žalobcu neboli zrejme konkrétne dôvody, teda konkrétne okolnosti prípadu, ktoré by mali byť predmetom odvolacieho prieskumu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie v takej intenzite, aby jeho odvolaniu bolo možné vyhovieť. V zmysle § 455 CSP však odvolací súd rešpektoval právny názor dovolacieho súdu, ktorý vyplýva z jeho uznesenia sp. zn. 3Cdo 247/2018 zo dňa 21.07.2020.

23. Súd prvej inštancie v aktuálne napadnutom rozsudku v tejto veci aplikoval najmä ustanovenia § 7 ods. 1, § 10 ods. 1, § 21 ods. 2, 4 zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré v odôvodnení rozsudku aj citoval, s tým, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je v tomto prípade nesporne daný zo zákona a žalobca ho nemusí preukazovať. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie v nadväznosti na žalobný petit, ktorým sa žalobca domáhal určenia neplatnosti opakovanej dražby, ktorá sa uskutočnila dňa 04.10.2011 o 10.00 hod. pod sp. zn. 11400111 u notára JUDr. O. G., so sídlom U. úradu L. 2, XXX XX R.. Ku dražbe došlo z dôvodu, že žalobca ako výlučný vlastník predmetu dražby (vyššie opísaného bytu s prísl.) bol dlhodobým neplatičom platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv a platieb za služby spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov, a tak Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov „E. W. XX, U.“ následne pristúpilo ku dražbe bytu z titulu zákonného záložného práva vyplývajúceho zo zákona o vlastníctve bytov na uspokojenie ním vyčíslenej pohľadávky. Navrhovateľ dražby s pôvodným žalovaným ako dražobníkom uzavreli dňa 06.05.2011 Zmluvu o vykonaní dražby č. 11400111 v spojení s prílohou č. 1 zo dňa 06.05.2011 „Vyhlásenie navrhovateľa dražby“ o tom, že záväzne vyhlasuje, že predmet dražby je možné dražiť, a v spojení s prílohou č. 2 zo dňa 06.05.2011 „Vyhlásenie navrhovateľa dražby“ o tom, že pohľadávka, pre ktorú navrhuje výkon záložného práva podľa návrhu na vykonanie dražby, je pravá, jej výška X.XXX,XX eura presne zodpovedá nižšie uvedenej špecifikácii a je splatná. Tak, ako je uvedené vyššie, súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že neboli preukázané dôvody neplatnosti dražby uvádzané žalobcom z hľadiska ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.

24. Žalobca v aktuálne podanom odvolaní uviedol tri odvolacie dôvody, opierajúce sa o ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f), h), b) CSP. Odvolací súd bol týmito odvolacími dôvodmi v zmysle § 363 CSP viazaný.

25. V podanom odvolaní žalobca v prvom rade namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd vo všeobecnosti vykonané dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu, ktorou je vykonaným dokazovaním dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, prípadne vierohodnosti. Súd určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či o ne môže oprieť svoje skutkové zistenia. Skutkové zistenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nezodpovedá ustanoveniu § 191 ods. 1 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali alebo ani inak nevyšli najavo, alebo ak súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli najavo. Skutkové zistenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní aj vtedy, ak v posudzovaní

dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesnoprávných ustanovení. Skutkové zistenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní tiež vtedy, keď sa týkajú skutočností, ktoré boli významné pre posúdenie veci z hľadiska hmotného alebo aj procesného práva. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov teda súd dospeje vtedy, ak nesprávne vyhodnotí dôležitosť alebo pravdivosť dôkazov alebo poruší pravidlá formálnej logiky.

26. Odvolací súd hodnotiac uvedený dôvod odvolania žalobcu prišiel k záveru, že tento odvolací dôvod neobstojí, pretože s ohľadom na obsah spisu a skutkové závery opísané v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov vyvodil správne skutkové zistenia a správne posúdil skutkový stav pre účely rozhodnutia o žalobe, a to bez ohľadu na to, že žalobca uvádzal v priebehu konania množstvo jeho vlastných informácií, ktoré boli z jeho pohľadu právne významné. Odvolací súd konštatoval, že uvedený odvolací dôvod smeroval žalobca skôr k jeho názoru o nesprávnom právnom hodnotení veci súdom. Odvolací súd v odvolacom konaní nezistil skutočnosť svedčiacu o tom, že by z niektorého vykonaného dôkazu malo vyplynúť iné skutkové zistenie, než aké konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku. V tomto smere odvolací súd poukazuje na samotné zdôvodnenie prvoinštančného rozsudku opísané v bodoch 25., 37. a čiastočne aj v bode 38., kde je konštatovaný zistený skutkový stav, z ktorého súd potom pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal. S takýmito zisteniami sa odvolací súd stotožnil, pretože majú podklad vo výsledkoch vyplývajúcich z vykonaných dôkazov a z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti nie je v nich logický rozpor a aj výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesnoprávných ustanovení.

27. V druhom bode odvolania žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktorým sa v podstate rozumie aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris) a ich riešenie predchádza riešenie skutkových otázok, teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. V prípade uplatnenia odvolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu nevyhnutným predpokladom pre posúdenie jeho opodstatnenosti. Malo by ísť o konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa odvolateľa riešil súd prvej inštancie nesprávne.

28. Z odvolania žalobcu je zrejmé, že podľa jeho názoru vo vzťahu k ustanoveniu § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách treba zvoliť skôr extenzívny výklad, pretože podľa neho k úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby nepostačuje len zistenie, že došlo k porušeniu ustanovení zákona, ale predpokladom úspechu takejto žaloby je, že ide o také porušenie, ktorým je zároveň žalujúca osoba aj reálne dotknutá na svojich právach a medzi porušením niektorého ustanovenia zákona a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby je príčinná súvislosť. To podľa neho znamená, že pre úspešnosť žaloby musia byť kumulatívne splnené dva predpoklady, a to, že boli porušené ustanovenia zákona a žalujúca osoba bola porušením týchto ustanovení fakticky dotknutá na svojich právach (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/66/2019). Odvolací súd prejednávajúc danú vec sa s týmto názorom ako takým stotožnil. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že týmto právnym názorom sa pri rozhodovaní riadil aj súd prvej inštancie. V súvislosti s tým žalobca navyše tvrdil, že zmluva o vykonaní opakovanej dražby zo dňa 10.08.2011 neobsahovala riadne vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti výšky a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhoval výkon záložného práva, a o tom, že predmet dražby je možné dražiť v zmysle § 16 ods. 2, 4 zákona o dobrovoľných dražbách. Čo sa týka obsahu tohto vyhlásenia, žalobca v odvolaní uvádzal, že veriteľ mal vo vyhlásení špecifikovať zloženie pohľadávky k vyhláseniu o jej pravosti, ďalej mal špecifikovať aj konkrétnu výšku pohľadávky čo do jej zloženia a napokon mal uviesť, kedy pohľadávka, resp. jej jednotlivé časti nadobudli splatnosť. Písomné vyhlásenie záložného veriteľa nemožno podľa žalobcu považovať za platné, lebo dražba bola vykonaná na základe nesprávnej sumy v jeho neprospech o XXX,XX eura. K tomu žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že tak zmluva o vykonaní dražby zo dňa 06.05.2011 ako aj zmluva o vykonaní opakovanej dražby zo dňa 10.08.2011 spĺňali všetky zákonné náležitosti, ktoré žalobca namietal, a tieto zákonné náležitosti sú

v zmluve o vykonaní opakovanej dražby obsiahnuté priamo v nej, pričom je tam pohľadávka a aj dôvod vzniku podrobne rozpísaná.

29. S ohľadom na uvedené odvolací súd dospel k tomu, že súd prvej inštancie posudzoval vec správne aplikujúc ustanovenia zákona o dražbách a aj zákona o vlastníctve bytov, pričom v aplikácii týchto právnych predpisov odvolací súd nevidel žiadne pochybenie. V súlade s ustanovením § 382 CSP strany sporu vyzval na vyjadrenie sa k aplikácii ustanovenia § 22 zákona o dražbách, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozsudku necitoval a podľa ktorého: „Opakovaná dražba sa uskutoční na základe zmluvy o vykonaní opakovanej dražby uzavretej medzi navrhovateľom dražby predchádzajúcej dražby a dražobníkom, ktorý vykonával predchádzajúcu dražbu, ak predmet dražby nebol vydražený alebo ak bola dražba zmarená vydražiteľom; dražobník v tom prípade nemusí zaistiť nový odhad predmetu dražby, ak má k dispozícii odhad nie starší ako jeden rok pred konaním opakovanej dražby. Zmluva o vykonaní opakovanej dražby musí byť uzavretá do desiatich dní po doručení zápisnice o vykonanej dražbe alebo vyznení o zmarení dražby.“ Žalovaný 2/ v následnom vyjadrení uviedol, že v danom prípade boli dodržané všetky zákonné podmienky pre opakovanú dražbu a k žiadnemu porušeniu zákona nedošlo. Rovnako tak sa vyjadril aj žalovaný 1/. Žalobca vo vyjadrení vyslovil pochybnosť, či bola splnená 10 dňová lehota na uzavretie zmluvy o vykonaní opakovanej dražby od doručenia zápisnice o vykonanej dražbe. Podľa neho k dodržaniu tejto lehoty nedošlo a zotrval na dôvodoch podaného odvolania.

30. Z výsledkov dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie a aj z jeho záverov, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, vyplýva že v dražobnom konaní boli dodržané ustanovenia § 7 ods. 2 aj § 16 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. K uzavretej zmluve o vykonaní dražby boli doložené obidve prílohy, ktoré zákon o dobrovoľných dražbách vyžaduje, pričom odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu o tom, že vyhlásenie o výške pravosti a splatnosti pohľadávky veriteľa malo byť podrobne špecifikované. Túto zmluvu ako aj obidve vyhlásenia sám žalobca navyše doložil do spisu aj v rámci tohto odvolacieho konania (v spise na č. I. 1342 - 1377) a zákonné náležitosti z nich jednoznačne vyplývajú. Povinnosť podrobnejšej špecifikácie uvedeného vyhlásenia podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách zo zákona, z dôvodovej správy a ani z judikatúry súdov nevyplýva. Podľa názoru odvolacieho súdu vyhlásenie s daným obsahom úplne postačovalo.

31. Napokon žalobca v odvolaní namietal, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvádza, že napadnutý rozsudok nie je riadne odôvodnený a nemá náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Nesúhlasil so záverom súdu, že nedošlo k takému podstatnému porušeniu jeho práv, pre ktoré by súd mohol žalobe vyhovieť a určiť neplatnosť dražby. Podľa neho je rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Súd vo vzťahu k jeho podstatnej námietke týkajúcej sa oprávnenosti sumy vo výške 200 eur ako nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky nevysvetlil, akými úvahami sa riadil, keď dospel k záveru, že uvedené pochybenie nespôsobuje závažné a podstatné porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Súd teda podľa neho nevysvetlil, akými úvahami sa riadil pri závere o námietkach nesprávne vyčíslenej pohľadávky a z akého dôvodu nepovažoval jeho argumenty za dôvodné. Súd tiež podľa jeho názoru neuviedol, z akého dôvodu považoval uplatnenú sumu vo výške XXX eur za relevantnú a na túto časť pohľadávky neaplikoval právne posúdenie, na základe, ktorého by dospel k záveru, či bolo uplatnenie takejto pohľadávky dôvodné. Dražbou bolo v prospech žalovaného 1/ vymožené z predaja nehnuteľnosti o XXX eur viac a súd teda nevysvetlil, prečo takýto zásah do majetkových práv žalobcu nespôsobuje podstatné porušenie zákona o dobrovoľných dražbách. Žalovaní uvádzali, že suma XXX eur predstavuje náklady spojené s vymáhaním pohľadávky alebo že navýšenie o túto sumu predstavuje administratívnu chybu.

32. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR spočíva v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je rovnako i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pod nesprávnym postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia môže znamenať nespravodlivý súdny proces. Súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj povinnosť

súdu, aby sa v porovnateľnej procesnej situácii vysporiadal s rovnakými námietkami rovnako, čo je výrazom práva na súdnu ochranu v podobe predvídateľnosti súdnych rozhodnutí (II. ÚS 19/2016). Uvedené vyplýva aj z princípu právnej istoty upraveného v čl. 2 základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, tým spôsobom, že ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam, resp. určitým podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy SR). Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a o veci samej rozhodnúť.

33. Odvolací súd napriek uvedenému tvrdeniu žalobcu urobil záver, že súd prvej inštancie mu svojím postupom neznemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Vo všeobecnosti totiž rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie v ovplyvňujúcich súvislostiach. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol odôvodnenie, ktoré v základných rysoch zodpovedá ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd toto odôvodnenie dopĺňa nasledovným:

34. V odvolacom konaní sa k uvedenej námietke žalobcu vyjadroval žalovaný 2/ tak, že veriteľ si splnil svoju povinnosť o vyhlásení pri uzatváraní zmluvy o vykonaní dražby tým, že vyhlásil výšku, pravosť a splatnosť pohľadávky v rámci prílohy č. 1 k tejto zmluve. Zároveň uvádzal, že pokiaľ skutočne bolo vymožené v dražobnom konaní na úkor žalobcu o XXX eur viac, žalobca si mohol uplatniť právo na náhradu škody v zmysle § 33 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalovaný 1/ sa k tomuto stanovisku priklonil. Na druhej strane žalobca s týmto názorom nesúhlasil.

35. V ustanovení § 33 zákona o dobrovoľných dražbách sa uvádza osobitná zodpovednosť takto: Navrhovateľ dražby podľa § 33 ods. 2 tohto zákona zodpovedá za správnosť vyhlásenia o tom, že predmet dražby je možné dražiť (§ 7 ods. 2). Záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením povinnosti podľa tohto odseku, sa nemožno zbaviť. Podľa § 33 ods. 4 tohto zákona navrhovateľ dražby zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením ustanovení tohto zákona. Tejto zodpovednosti sa zbaví, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení úsilia, ktoré možno od neho spravodlivo požadovať. Ustanovenie odseku 2 vymedzuje osobitnú objektívnu a absolútnu zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinnosti navrhovateľa dražby a záložného veriteľa. V prvom prípade zodpovedá za škodu navrhovateľ dražby, ak poruší povinnosti v súvislosti s jeho povinnosťou podľa § 7 ods. 2 vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Navrhovateľ dražby totiž musí mať vedomosť o tom, či je predmet dražby spôsobilý dražby podľa zákona o dobrovoľných dražbách, a teda či nie sú právne vady, ktoré by viedli k nemožnosti vec dražiť. Osobitný prípad zodpovednosti sa spája so statusom záložného veriteľa, ktorý podľa zákona o dobrovoľných dražbách zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Nároku na náhradu škody sa môže oprávnená osoba domáhať v občianskoprávnom konaní a jeho rozsah sa odvíja od úhrady skutočnej škody, prípadne aj ušlého zisku.

36. Odvolací súd v nadväznosti na vyššie uvedené právne názory a v nadväznosti na citované zákonné ustanovenie urobil záver, že pokiaľ by aj došlo zo strany navrhovateľa dražby ku chybe v uplatnenej sume pohľadávky voči žalobcovi v sume XXX eur, resp. XXX,XX eura, či už z dôvodu omylu alebo z dôvodu nesprávneho uplatnenia tejto časti pohľadávky, žalobca mohol vo vzťahu k sume podľa neho nesprávne uplatnenej navrhovateľom dražby využiť postup v súlade s citovanými ustanoveniami zákona o dobrovoľných dražbách žalobou o náhradu škody v občianskoprávnom konaní. Chyba v uplatnenej výške pohľadávky, pre ktorú sa vykonávala dražba, pri riadne uzavretej zmluve o vykonaní dražby s obidvomi povinnými vyhláseniami obsahujúcimi zákonné náležitosti (§ 7 ods. 1 a § 16 ods. 2, 4 zákona o dobrovoľných dražbách) a následne pri riadne uzavretej zmluve o vykonaní opakovanej dražby (§ 22 zákona o dobrovoľných dražbách) nemôže mať za následok neplatnosť dražby vykonávanej pre

podstatne vyššiu pohľadávku navrhovateľa dražby. Uvedená chyba môže mať za následok uplatnenie práva na náhradu škody v zmysle § 32 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, v zmysle ktorého záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, a zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením povinnosti podľa tohto odseku, sa nemožno zbaviť.

37. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že ustanovenie § 22 zákona o dobrovoľných dražbách nevyžaduje opätovné doloženie oboch uvedených vyhlásení formou príloh, ako je to v prípade (prvej) zmluvy o vykonaní dražby. Povinnosť doložiť tieto dve prílohy sa vzťahuje len na prvotnú zmluvu, t. j. zmluvu o vykonaní dražby, pretože opakovaná dražba nutne na ňu nadväzuje. Tak, ako je vyššie uvedené, v zmysle § 22 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách opakovaná dražba sa uskutoční na základe zmluvy o vykonaní opakovanej dražby uzavretej medzi navrhovateľom dražby a dražobníkom, ktorý vykonával predchádzajúcu dražbu, ak predmet dražby nebol vydražený alebo ak bola dražba zmarená vydražiteľom; dražobník v tom prípade nemusí zaisťovať nový odhad predmetu dražby, ak má k dispozícii odhad nie starší ako jeden rok pred konaním opakovanej dražby, a zmluva o vykonaní opakovanej dražby musí byť uzavretá do desiatich dní po doručení zápisnice o vykonanej dražbe alebo vyznení o zmarení dražby. Dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie nebolo zistené, že by zákonné povinnosti pri uzatváraní zmluvy o opakovanej dražbe boli porušené, resp. že by neboli splnené. Žalobca to pred súdom prvej inštancie ani nenamietal; až na základe výzvy odvolacieho súdu v zmysle § 382 CSP začal namietat' nedodržanie 10-dňovej lehoty na uzavretie zmluvy o vykonaní opakovanej dražby, pričom žalovaní 1/, 2/ túto námietku za relevantnú neuznali tvrdiac, že zákonná lehota dodržaná bola, čo vyplýva aj z priebehu konania doložených listín. Je zrejme, že žalobca túto skutočnosť ako prípadný dôvod neplatnosti dražby v doterajšom konaní pred súdom prvej inštancie nenamietal.

38. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd urobil záver, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanoveniami zákona o dobrovoľných dražbách, keď dôvody prezentované žalobcom pre určenie neplatnosti opakovanej dražby jeho nehnuteľnosti (bytu s prísl.) na uspokojenie pohľadávky žalovaného 1/ neuznal za také, ktoré by boli právne významné pre vyhovieť žalobe. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že opakovaná dražba bola vykonaná v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách a aj so zákonom o vlastníctve bytov, pričom odvolací súd na toto odôvodnenie poukazuje. Čo sa týka náležitostí zmluvy o vykonaní opakovanej dražby, odvolací súd prvoinštančný rozsudok dotvoril aj v nadväznosti na posúdenie veci z hľadiska aplikácie aj ustanovenia § 22 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia bližšie nerozvádza.

39. S ohľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd odvolanie žalobcu nepovažoval za opodstatnené, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

40. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní 1/, 2/, ktorým podľa § 255 ods. 1 CSP patrí náhrada trov účelne vynaložených v tomto štádiu konania. Preto odvolací súd podľa § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).